

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 18

13 kwietnia 2022

Świat po drugim potopie

Po drugim potopie, który miał miejsce 8,3 tys. lat p.n.e. życie na Ziemi odbudowało się. Obszary Eurazji, od zachodniej, północnej i środkowej Europy przez Bałkany po północną i środkową Azję, oraz od Mezopotamii i Iranu po zachodnie Indie zasiedlała w większości ludność aryjsko-słowiańska. Zachodnie i południowe obszary Europy zasiedlała w większości ludność baskijsko-galijska.

W Grecji i Anatolii odbudowała się ludność, grecko-ormiańska, a w północnym Kanaanie i Fenicji (czyli w Syropalestynie) ludność celtycka, były to ludy które zamieszkiwały przed potopem starożytną Jonię. Na terenach Syrii, Asyrii, Babilonu i Sumeru zamieszkiwała ludność aryjsko-słowiańska. Południowy Kanaan zamieszkiwały koczownicze ludy Kenitów – Midianitów i Edomitów. Półwysep Arabski zasiedlała ludność semicka.

W Północnej Afryce i Egipcie osiedlili się uciekinierzy z Atlantydy, większość z nich była to ludność aryjska biała. Ogólnie przyjmuje się, że rdzenną ludnością Egiptu była ludność aryjska biała, byli to Antowie nazwani Cymeryjczykami (Kimeryjczykami, Kimerami). Częściowo wyparci z Egiptu przenieśli się do kraju Scytów na stepy czarnomorskie. Koptowie nazywają swych dalekich przodków Egipcjan „ahmar”, czyli „rudy”, „jasny”. O niebieskookich przybyszach komunikują legendy Etiopii, Egiptu, Sudanu. Opowiadali, że w ich dalekiej praojczyźnie woda podczas zimy staje się przeźroczystym kamieniem, a słońce świeci nawet nocą. Czyli chodzi o mroźną, daleką Północ i ludność aryjską. Północną Afrykę zasiedlała ludność berberyjska. Berberowie w zamierzchłej historii

przedstawiani byli, jako lud rasy białej, o jasnych blond lub rudych włosach i niebieskich oczach, co świadczy, że była to ludność aryjskiej. Guanczowie z Wysp Kanaryjskich również należeli do tej rasy. Z biegiem czasu w Egipcie ukształtowała się ludność koptyjska.

Na Bliskim Wschodzie po potopie znalazła się również rasa czarna, która uciekając przed kataklizmem osiedliła się w pewnych obszarach Iranu i Kaukazu. Rasa czarna została wyparta przez Ariów z powrotem do Afryki. W starożytności przez tysiąclecia w rejonie zachodniej Azji i basenu Morza Śródziemnego różne ludy i rasy się przemieszczały, to doprowadziło do mieszanki wielu ludów na tym obszarze.

Środkową Afrykę zasiedlała rasa czarna murzyńska, południowe Indie rasa czarna tamilska, Australię rasa czarna aborygeńska. Chiny i Azję Południowo-Wschodnią zasiedlała rasa żółta, a obydwie Ameryki rasa czerwona. Taki podział zasiedlenia Ziemi przez różne rasy został ustanowiony w dalekiej przeszłości przed 100 tys. lat temu i jest opisany w „Wedach”.

Od połowy III tysiąclecia p.n.e. Mezopotamia oraz Egipt stały się celem łupieżczych wypraw koczowniczych ludów semickich z Półwyspu Arabskiego. Znane się cztery główne fale migracyjne Semitów z Arabii. Pierwszym koczowniczym ludem semickim który najechał i okupował Mezopotamię byli Akadyjczycy. Akadyjczycy zdobyli i podporządkowali sobie aryjsko-słowiański Sumer. Najeźdźcy przyjęli dorobek cywilizacyjny Sumerów, zachowując przy tym własny język. Posługiwali się pismem sumeryjskim – klinowym, które dostosowali do własnego języka. W miarę podbojów kraju Sumerów, stworzyli imperium, obejmujące swymi granicami obszary od Zatoki Perskiej do Morza Śródziemnego. Spadkobiercami cywilizacji sumero-akadyjskiej były Babilonia i Asyria.

Druga fala najazdu koczowników semickich miała miejsce na przełomie III i II tysiąclecia p.n.e. Wtedy z Półwyspu Arabskiego na północ ruszyli Amoryci. Opanowali znaczne

obszary Mezopotamii, dotarli również do Fenicji i Kanaanu. Przyczynili się do upadku państwa sumero-akadyjskiego, przejmując jego kulturę i stworzyli podstawy państwa babilońskiego i asyryjskiego. Koczownicy ci dotarli wcześniej do Egiptu, gdzie doprowadzili do okresu niepokoju i chaosu w kraju faraonów. Trzecią falę najazdu semickich koczowników stanowili Aramejczycy w XI w p.n.e. Czwartą falę najazdu koczowników semickich z Arabii w VII w n.e. stanowili Arabowie. Piątą falę najazdu koczowników na Azję Południowo-Zachodnią i Bliski Wschód stanowili Turcy, którzy od VIII wieku n.e. rozpoczęli ekspansję z Azji Centralnej. Szóstą falę najazdu koczowników na Azję Południowo-Zachodnią i Europę Wschodnią stanowili Mongołowie wymieszani z Turkami, którzy od XIII w n.e. rozpoczęli ekspansję z Azji Centralnej.

Najazdy koczowników arabskich i tureckich ukształtowały w dużej mierze dzisiejszą południowo-zachodnią Azję, Bliski Wschód i północną Afrykę. Ludy semickie i tureckie byli to barbarzyńscy koczownicy, którzy najeżdżali, rabowali, gwałcili, arabizowali i turkizowali białą ludność. Przejmowali cywilizacje stworzone przez rasę białą. Swoje cywilizacje zbudowali na zarabizowanej i sturkizowanej białej ludności. Ta ekspansja semicko-turecka trawa nadal.

Zachodni Europejczycy nie byli lepsi, skolonizowali wszystkie kontynenty, wymordowali miliony ludzi a z reszty zrobili niewolników.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net